

endnu. Og naar jeg nu kommer til at see ad, hvad der var bedst at bygge paa, enten det Gamle eller det Nye, saa skal jeg ikke nægte, at jeg nærmest kommer til at holde mig til det Gamle (Hør! Hør!). Jeg holder meget af den Sætning, som den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2det District (Tscherning) udtalte engang ifjor, da vi vare samlede; han sagde vel, at man ikke kunde saaledes altid kaste Fortiden fra sig (Hør!), men maatte tage noget Hensyn til Det, som nu engang var saaledes indrettet, og som man var vant til at finde sig i. Det er en Sætning, som jeg hylder og gennemfører consequent; thi jeg hylder den ikke alene, naar der er Tale om, at man skulde til at see efter, hvorvidt man kan lade bestaaende Pensioner vedblive, men jeg hylder den ogsaa, naar man skal til at danne sig en heel ny Regel at gaae efter med Hensyn til Ordningen af de communale Forhold. Saaledes, naar jeg nu tænker paa, hvorledes man bedst skal bære sig ad med at faae de communale Forhold ordnede, saa tænker jeg altid paa: hvorledes have vi dem? Hvad er der nu feil ved dem, vi have? Og saa gaaer jeg ud fra, at naar jeg nu tager Noget fra og sætter Noget Andet istedetfor, eller jeg gjør en Forandring deri, det skulde nu være i det eller det, saa har jeg altid noget Bist, i det virkelige Liv gjældende, at holde mig til, og saa kan jeg opstille mig en Slags Beregning over, hvorledes det, som kommer istedet derfor, vil stille sig, og hvad Virkning det vil kunne have i Livet. Men naar jeg derimod gaaer ud fra at opstille en heel ny Idee, som slet ikke har været gjældende i disse Forhold her i Landet tilforn, saa er det ikke godt for mig som Rægmand, at faae et rigtigt Fodfæste. Det er altid meget slemmt at mangle Fodfæste; thi, naar man er i Hængedynd, har man Banskellighed ved at komme i Land. Altsaa da jeg er en Rægmand, som ikke har saa stort Greb paa at see saa vidt omkring, saa vil man ikke regne mig det til Last, at jeg holder mig nærmest til det, som jeg synes jeg kunde stytte min Beregning paa, og efter hvilken Beregning jeg kunde regne paa, at komme til en saadan Udgang af Sagen, som jeg efter mine Begreber

maa ansee for at være den rette. I Henshold hertil skal jeg ikke nægte, at jeg vilde helst, at, naar vi skulde til at forandre Communalindretningerne og de Bestemmelser, som gjælde for Communalvæsenets Bestyrelse, at vi da gik ud fra det Bestaaende og vedtog de nødvendige Forandringer i Sammenhæng dermed, fremfor at gaae ind paa en saa ny og for mig aldeles fremmed Maade at indrette disse Deles Ordning paa. Hvad nu Loven selv angaaer, saa er der i den, som tidligere bemærket, saadan nogle enkelte Huller. Jeg skal ikke videre forhale Tiden med at gjentage, hvad der af Andre, der have samme Anskuelse som jeg, herom er blevet udtalt her i Salen, og jeg vil i den Anledning henvise til, hvad de ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) og Kjøbenhavn 5te Valgkreds (David) have sagt. Jeg kunde gjerne føie Et og Andet til, som jeg efter min Betragtning ogsaa gjerne kunde ønske indført i Loven, men det faaer være der ved, det kan altid stee en anden Gang, hvis vi skulde faae mere med den at bestille. Hvad nu angaaer det, som Loven indeholder i sine Hovedpunkter, saa er der navnlig opstillet en Slags Provindsinddeling, som kaldes Landskredsse, men det er nu det Samme hvad den kaldes, Meningen er tydelig; derved kommer hele Jylland til at blive lagt sammen til en eneste Landskreds, og saa komme de andre Landsdele, efter hvad som skrevet staaer, Fyen, Sjælland, osv. Herved faae vi den Spaltning mellem de forskjellige Landsdele, hvorover der var saa megen Klage dengang Standerinstitutionen blev indført, og jeg kan ikke forstaae, at, efterat en Deel af de mange Klager, som dengang bleve fremførte, ogsaa efter saa mange endnu Levendes Anskuelse er anset for at være begrundet, at de da nu slet ikke skulde due til Noget, og at man skulde gaae hen og bifalde Noget, som man dengang ansaae for at være galt. Jeg troer nemlig, at det var meget bedre, at man delte disse Landkredsse eller Overcommunaldistricter, hvad man nu vil kalde dem, i lidt mindre Dele; thi naar man saaledes deler dem i Provindser, saa indsniger der sig let en vis provindstiel Tænkemaade mellem de forskjellige Landsdele; Syderne kan synes,